

Sv. Alberta draudzes ziņas

2025. gada Gavēnis * Nr. 155

Miers un labums!

Trīs Svētās Dienas un Lieldienu laiks ir Baznīcas gada centrālais notikums, un Gavēnis sagatavo ticīgo prātus un sirdis šo svētku svinēšanai. Gavēņa laika lūgšanas un Dieva Vārda lasījumi Svētajās Misēs iegūst dziļāko nozīmi, kad saistām tos ar pashālo noslēpumu, nevis tikai ar pašu Gavēņa laika ritējumu noslēgtu pašu sevī. Martā svinēsim arī divus svarīgus obligāti svinamos svētkus: 19. martā sv. Jāzepa, Vissvētākās Jaunavas Marijas līgavaiņa dienu un 25. martā Kunga Pasludināšanas svinības. Gavēnis ir gandarīšanas un atgriešanās laiks, bet šogad gribu uzsvērt tā Baznīcas (jeb ekleziālo) dimensiju, jo Gavēnī Baznīca tiek saaicināta kopā, lai ļautu Kristum

šķīstīt savu Līgavu. Pelnu Trešdienā uzmanību uz to vērš lasījums no pravieša Joēla grāmatas (Jl 2,12-18). Kristus ir svēts un bez grēka, Viņš nāca pasaulē, lai piedotu mums grēkus, bet Baznīcai, kuras pulkā ir grēcinieki, ir nepieciešama šķīstīšanās. Bieži cilvēki apvienojas, lai darītu grēka un netaisnības darbus, tāpēc ir atbilstoši, lai cilvēki būtu solidāri gandarīšanā un pulcētos uz labo. II Vatikāna koncila *Konstitūcijā par liturģiju* lasām: “Gavēņa laika gandarīšanai nav jābūt tikai iekšējai un individuālai, bet arī ārējai un sabiedriskai” (110).

Svētā Asīzes Franciska praksē gavēnim bija vērtība tad, ja tas kļuva par līdzekli vai vismaz par palīgu atgriešanās procesā, kurā ļaut Kungam gūt uzvaru pār cilvēka paša “es”. Gavēņa mērķis viņam bija vingrināšanās teikt “nē”, lai bez jebkādām atrunām teiktu “jā” Dievam un Viņa valstības prasībām. Franciskāniskā tradīcija piedāvā citu skatījumu uz to, ko nozīmē teikt “jā” un “nē”, un īpaši kopienā. To labi ir skaidrot, izmantojot vārdu “regula”. Ordeniem ir savas “regulas”; šis vārds cēlies no latīņu valodas vārda “rex” - karalis, kurā ir iekļauta trejādā karaliskā funkcija, jo regula ir veids kā karalis īsteno savu suverēno valdīšanas varu, karošanu un valsts uzturēšanas darbu. Šīs karaliskās privilēģijas iezīmē robežas. Līdzīgi tas bija klosterļaužu dzīvē. Regula franciskāņiem neiezīmē teritoriālās robežas, bet laika robežas un tāpēc svarīgākais ir “tempo mobile” - kustīgs, apustulisks un piedzīvojumiem piepildīts dzīves laiks. Sv. Franciska oriģinālā Regula aizstāja klostera mūrus un abata varu, lai rīcības loģika būtu kustīga un brālīga, pakļauta nemitīgai diskusijai un nevis sīkumainiem priekšrakstiem. Mūsdienās mēs pieredzam, ka individuālisms un privātās dzīves mūri ietekmē arī mūsu ticības izpratni vai arī, kadgaidām, kad kāds pateiks priekšā, kas jādara. Tāpēc svarīga ir šī gavēņa Baznīcas dimensija, kurā jautājam par savām robežām, izkustēšanos un “jā” Dievam un ticības brāļiem un māsām Baznīcas kopienā. Baznīca līdzās svētdienas svētsapulcei piedāvā pulcēties uz Krusta ceļa lūgšanu, kas mūsu draudzē būs piektdienās. Katru trešdienu baznīcas pagrabā plkst.18:30 pasaulē dzīvojošie franciskāņi piedāvā regulāras tikšanās reizes, ceturtdienās 18:45 pārdomājam ticības patiesības un ik pēc divām piektdienām jaunieši aicina uz saviem vakariem plkst. 18:30.

br. Jānis

Pāvesta Franciska vēstījums 2025. gada Lielajā gavēnī

25. februārī Vatikāns publiskoja pāvesta Franciska sagatavoto vēstījumu Lielajam gavēnim. Tā temats: “Ejam kopā cerībā”. Pelnu trešdiena, līdz ar kuru sākas Lielais gavēnis, šogad iekrīt 5. martā. Svētais tēvs uzsver, ka Dieva aicinājums atgriezties ir adresēts mums visiem, un skaidro, ko nozīmē iet kopā cerībā.

Pāvesta vēstījuma Lielajā gavēnī pilnais teksts:

Dārgie brāļi un māsas!

Ar pelnu zīmi uz galvas mēs sākam ikgadējo svētā gavēņa svētceļojumu ticībā un cerībā. Baznīca, māte un skolotāja, aicina mūs sagatavot savas sirdis un atvērt tās Dieva žēlastībai, lai mēs ar lielu prieku varētu svinēt Kristus, mūsu Kunga, Lieldienu uzvaru pār grēku un nāvi, kā svētais Pāvils ir teicis: "Nāve ir aprīta uzvarā. Nāve, kur ir tava uzvara? Nāve, kur ir tavs dzelonis?" (1 Kor 15, 54-55). Jēzus Kristus, mirušais un augšāmcēlies, ir mūsu ticības centrs un mūsu cerības garants uz Tēva lielo apsoliņumu, kas ir īstenots Viņā, savā mīļotajā Dēlā: tā ir mūžīgā dzīve (Jņ 10, 28; 17, 3).

Šajā gavēņa laikā, ko bagātina Jubilejas gada žēlastība, es

vēlētos izteikt dažas pārdomas par to, ko nozīmē iet kopā cerībā un atklāt aicinājumu uz atgriešanos, ko Dieva žēlsirdība adresē mums visiem - gan kā indivīdiem, gan kā kopienai.

Vispirms, iet. Jubilejas gada moto "Cerības svētceļnieki" atsauc atmiņā Izraēļa tautas garo ceļojumu uz Apsolīto zemi, par ko stāstīts Iziešanas grāmatā. Tas ir stāsts par grūto ceļu no verdzības uz brīvību, Kunga gribētu un vadītu ceļu, kurš mīl savu tautu un vienmēr ir tai uzticīgs. Mēs nevaram aizmirst Bībelē aprakstīto iziešanu, nedomājot par tik daudziem brāļiem un māsām, kas šodien bēg no ciešanu un vardarbības situācijām un dodas meklēt labāku dzīvi sev un saviem mīļajiem. Šeit rodas pirmais aicinājums uz atgriešanos, jo mēs visi esam dzīves svētceļnieki, un katrs no mums var sev jautāt: kā es ļaujos izaicināt sevi šajā stāvoklī? Vai es patiešām esmu ceļā vai drīzāk esmu sastindzis, statisks, bailīgs, bezcerīgs, un dzīvoju savā komforta zonā? Vai es meklēju ceļus, lai atbrīvotos no grēka un cieņas trūkuma situācijām? Tas būtu labs gavēņa vingrinājums konfrontēt sevi ar kāda migranta vai svētceļnieka konkrēto dzīves realitāti un ļaut tai mūs iesaistīt, lai atklātu, ko Dievs no mums prasa, lai mēs būtu labāki ceļotāji uz Tēva mājām. Tas būtu labs "eksāmens" ikvienam ceļiniekam.

Otrkārt, dosimies šajā ceļojumā kopā. Iet kopā, būt sinodāliem, tas ir Baznīcas aicinājums. Kristieši ir aicināti veikt ceļu

kopā, nekad kā vientuļi ceļotāji. Svētais Gars mudina mūs iziet no sevis, lai dotos pretī Dievam un saviem brāļiem un māsām, un nekad nenoslēgties sevī. Iet kopā nozīmē būt vienotības veidotājiem, izejot no mūsu kopīgās cieņas kā Dieva bērniem (sal. Gal 3, 26-28); tas nozīmē iet plecu pie pleca, neaizskarot un nenomācot otru, bez skaudības vai liekulības, neļaujot nevienam atpalikt vai justies atstumtam. Mēs ejam vienā virzienā, uz vienu un to pašu mērķi, uzklausat viens otru ar mīlestību un pacietību.

Šajā gavēņa laikā Dievs mūs aicina pārbaudīt, vai savā dzīvē, ģimenē, darba vietā, draudzē vai reliģiskajā kopienā mēs spējam iet līdz citiem, ieklausīties, pārvarēt kārdinājumu ieslīgt savā egocentrismā un rūpēties tikai par savām vajadzībām. Pajautāsim sev Kunga priekšā, vai mēs kā bīskapi, priesteri, konsekrētās personas un laji spējam sadarboties, kalpojot Dieva valstībai; vai mums ir pretimnākoša attieksme ar konkrētiem žestiem pret tiem, kuri tuvojas mums, un tiem, kas ir tālu; vai mēs ļaujam cilvēkiem justies piederīgiem kopienai, vai arī atstumjam viņus malā. Tas ir otrais aicinājums: pievērsties sinodalitātei.

Treškārt, šajā ceļā dosimies kopā, cerot uz apsolījumu. Lai *cerība, kas nepieviļ* (sal. Rom 5, 5), kas ir arī Jubilejas galvenā vēsts, mums ir Lielā gavēņa ceļojuma horizonts uz Lieldienu uzvaru. Kā mūs mācīja pāvests Benedikts XVI savā enciklikā "Spe salvi" – "cilvēkam ir vajadzīga beznosacījumu mīlestība. Viņam ir vajadzīga tā pārlicība, kas liek sacīt: "Ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne valdnieki, ne tagadne, ne nākotne, ne varas, ne augstumi, ne dziļumi, ne kāda cita radība nekad nespēs mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir Kristū Jēzū, mūsu Kungā" (Rom 8, 38-39; Gal 2, 20). Jēzus, "mūsu mīlestība un mūsu cerība, ir augšāmcēlies!" Viņš dzīvo un valda godībā. Nāve ir pārvērsta uzvarā, un tā ir kristiešu ticība un lielā cerība: Kristus augšāmcelšanās!

Šeit ir trešais aicinājums uz atgriešanos: cerība, paļaušanās uz Dievu un Viņa lielo apsolījumu - mūžīgo dzīvi. Jautāsim sev: vai manī ir pārliecība, ka Dievs piedod manus grēkus? Vai arī es rīkojos tā, it kā es pats varētu sevi glābt? Vai es tiecos pēc pestīšanas un lūdzu Dieva palīdzību, lai to saņemtu? Vai es konkrēti dzīvoju cerību, kas man palīdz lasīt vēstures notikumus un mudina mani uz uzticību taisnīgumam, brālībai, rūpēm par kopējām mājām, nodrošinot, ka neviens netiek atstāts malā?

Māsas un brāļi, pateicoties Dieva mīlestībai Jēzū Kristū, mēs tiekam stiprināti cerībā, kas nepieviļ (sal. Rom 5, 5). Cerība ir "dvēseles enkurs", drošs un nelokāms. Tajā Baznīca lūdz, lai "visi cilvēki tiktu pestīti" (1 Tim 2, 4), un gaida debesu godībā, vienota ar Kristu, savu līgavaini. Svētā Terēze no Jēzus to izsaka šādi: "Ceri, mana dvēsele, ceri! Tu nezini ne dienu, ne stundu. Uzmanīgi vērojiet, viss pāiet vienā elpas vilcienā, lai gan jūsu nepacietība var padarīt neskaidru to, kas ir skaidrs, un ilgu ļoti īsu laiku" (*Dvēseles lūgšanas Dievam*, 15, 3) .

Lai Vissvētākā Jaunava Marija, cerības Māte, aizlūdz par mums un pavada mūs gavēņa svētceļojumā.

Silvija Krivteža

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2025-02/pavesta-franciska-vestijums-2025-gada-lielaja-gaveni.html>

Gavēnis – atgriešanās un pārmaiņu laiks...

Mēs iesākam gandarīšanas periodu, saņemot pelnus uz mūsu galvas, kurus priesteris uzkaisa. Simboliski. Taču šis žests mums atgādina, kas mēs esam attiecībā pret Dievu. Putekļi un pelni. Un par šiem putekļiem Kristus atdeva savu dzīvību. Mēs esam niecība, un to zina ikviens no mums, kurš jebkad ir veicis kārtīgu sirdsapziņas izmeklēšanu, kurš jebkad ir patiesi sitis pie krūtim ar nožēlu. Un viņš arī zina, ka cilvēkam ir nepārtraukti jāatgriežas.

Daudzi no mums brīnās, kas ir atgriešanās? Visvienkāršākais veids, kā to pateikt, ir tas, ka mēs ejam nepareizā virzienā. Tas maksā daudz pūļu, ja esi izvēlējies nepareizo ceļu un lai varētu atgriezties uz patiesā, kas ved uz mērķi. Mēs ejam un pēkšņi saprotam, ka ejam pa nepareizo ceļu, ka esam apmaldījušies. Un tad ir jāatgriežas. Dažkārt esam ļoti tuvu vēlamajam mērķim, taču nogriežamies uz nepareizo ceļu. Katrs grēks ir tā sliktā izvēle, ieiešana ceļā uz nekuriem. Tāpēc ir jāatgriežas.

Kārdinājums, ko Jēzus piedzīvoja tuksnesī 40 dienas gavējot, ir paredzēts, lai parādītu mums, ka neviens nav brīvs no kārdinājuma. Kārdinājums ir saistīts ar to, ka esi cilvēks. Tas

nozīmē: mēģināt, pielikt pūles, piedzīvot. Katrs no mums, nesot sevi pirmdzimtā grēka sekas, piedzīvos pārbaudījumus par uzticību Dievam, ļaunuma pievilcību un pārliecināšanu uz nepiedienīgu uzvedību. Šajā pieredzē nekad nedrīkstam aizmirst, ka kārdinājums pats par sevi nav grēks. Jūtot iekšēju vai ārēju spiedienu, lai vērstos pret Dievu un Viņa likumiem, visu laiku tas ir tikai pārbaudījums mums, pārbaude, vai mēs izturēsim, tas ir mēģinājums pagriezt mūsu gribu, prātu un sirdi citā virzienā, nekā to vēlas Dievs. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka Evaņģēlijs nepārprotami saista kārdinājumus ar sātana darbu. Tas kārdināja arī Jēzu. Tuksnesis tika saprasts kā vieta, kur mīt ļaunie gari, kā pamesta, neapdzīvota un tukša vieta.

Cīņa ar kārdinājumiem ir daļa no mūsu dzīves. Tomēr būtu slikti, ja mēs beigtu cīnīties ar kārdinājumiem, jo tam ir tikai viens virziens un tas vienmēr ved uz nāvi – uz grēku. Atteikšanās cīnīties ar kārdinājumiem un to atstāšana savā pašu ziņā vienmēr novedīs cilvēku pie kritiena. Svētā Jēkaba vēstulē mēs lasām: „*Bet katru kārdina viņa paša kārība, kas to vilina un valdzina. Pēc tam kārība, kad tā ieņēmusies, dzemdē grēku, bet padarītais grēks dzemdē nāvi*” (Jk 1,14-15).

Apskatīsim dažas kārdinājuma pazīmes. Viena no tām ir pievilcība. Kārdinājums mums parāda kaut ko tādu, ko mēs parasti nevarētu iegūt. Slinkuma kārdinājums mums piedāvā brīvo laiku, ar kuru varam darīt visu, ko vēlamies, kura mums vienmēr pietrūkst. Kārdinājums melot un būt negodīgiem sniedz mums mierinājumu izkļūt no situācijas, no kuras mēs nezinājām, kā izkļūt. Lepnības kārdinājums vēlas dot mums stāvokli, par kuru mēs vienmēr esam sapņojuši. Tas vēlas mums dot to, par ko mēs sapņojam, ko mēs vēlamies, par ko mēs domājam. Tomēr šī pseido-dāvana vienmēr mums izmaksā novēršanos no Dieva un Viņa baušļiem. Kā pretoties kārdinājuma pievilcībai? Mums ir jānostājas patiesībā. Mums

jāapzinās, ka, ļaujoties kārdinājumam, mēs īsti neko neiegūstam, un visbiežāk nekas nemainīsies, pat ja uz brīdi jutīsimies svarīgāki, mierīgāki vai atpūtušies. Viss atgriezīsies iepriekšējā stāvoklī un izrādīsies, ka brīvajam laikam nebija nekāda labuma, jo pienākumi paliek, problēma – neskatoties uz mūsu meliem – joprojām ir jāatrisina, un lepņība vienmēr nāk pirms kritiena. Vienīgais, kas nāks klāt, ir sirdsapziņas pārmetumi, ka patiesībā tas nav tas, par ko ir runa.

Vēl viena kārdinājuma iezīme ir tā smagums. Katrs no mums, piedzīvojot kārdinājumu, zina, cik grūti to izturēt, cik liels ir tā spēks. Aizsardzība šādās situācijās vienmēr ir pacietība. Reizēm ir jānogaida, kamēr pāries ļaunuma, kaislību uzbrukums, zinot, ka tas beigsies, kārdinājums nav mūžīgs, tas nāk un iet. Ja pacietībai pievienosim klāt lūgšanu, īsu aktu, kas adresēts Dievam, Marijai, sv. Erceņģelim Miķelim, tad pacietība pārvarēs kārdinājumu. Novēršanās no ļaunā, domu vēršana uz labo, mūsu pienākumu izpilde un pacietība – tas viss palīdz pārvarēt kārdinājumu nastu.

Cīņā pret kārdinājumiem mums arī jāatceras, ka tikai ar Dieva palīdzību mēs spējam pārvarēt kārdinājumus. Tad tas ir iespējams. Neveiksmes nekad nedrīkst tevi atturēt no cīņas pret ļaunumu. Savā vēstulē sv. Jēkabs rakstīja: *Uzskatiet to kā lielu prieku, ka jūs*

piemeklē dažādi kārdinājumi. Zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada pacietību! (Jēk 1,2-3). Uzvara pār kārdinājumu padara mūs stiprākus turpmākajās cīņās. Tajā pašā vēstulē viņš arī rakstīja: *Svētīgs tas vīrs, kas panes pārbaudījumus, jo pārbaudīts tas saņems dzīvības kroni, ko Dievs apsolija tiem, kas Viņu mīl.* (Jēk. 1,12).

Tuksnesis, kurā Jēzus tika kārdināts, kļuva par Viņa uzvaras vietu. Lielais Gavēnis savā ziņā arī ir iziešana tuksnesī, lai pieredzētu, ka mūsu dzīve ir cīņa. Bet šis tuksnesis var kļūt arī par daudzu uzvaru arēnu pār mūsu pašu vājumu, egoismu un atkarībām. Lielā Gavēņa laikā Dievs mums vēl vairāk parāda, ka mums ir vajadzīga Viņa palīdzība un žēlsirdība, īpaši tur, kur pietrūkst mūsu cilvēciskā spēka.

Ieiesim šajā svētajā Dieva žēlastības laikā un neatlaidīgi pildīsim mūsu apņemšanos kļūt labākiem sev, citiem un Dievam. Viņš mūs pavada mūsu cīņās un mīl mūs tiktāl, ka atdod savu Dēlu nomirt par mūsu grēkiem.

pr. Marcins Kalviks CSMA (Ks. Marcin Kałwik CSMA)
<https://michalici.pl/artukul/wielki-post-czas-nawrocenia-i-przemiany>
tekstu no poļu val. tulkoja Marika

Liturgiskais kalendārs

05. marts – Pelnu trešdiena. Sv. Mises: **8.00 un 18.00.**

Gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem.

18.martā pl. 18.00 - vigīlija jeb nākošās dienas svinību Mise.

19.marts, trešdiena – sv. Jāzepa, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaņa, lielie svētki. Šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Svētās Mises: **8.00, 11.00 un 18.00.**

24.martā pl. 18.00 - vigīlija jeb nākošās dienas svinību Mise.

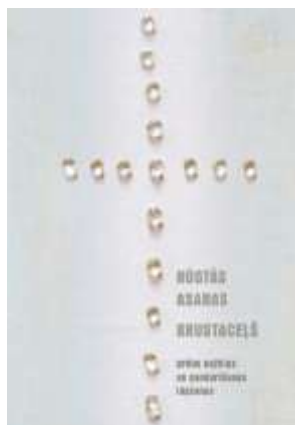
25.marts, otrdiena – Kunga Pasludināšana, svinības. Svētās Mises: **8.00 un 18.00.**

13.aprīlis, svētdiena – Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena. Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana. Svētās Mises: **9.00, 11.00 un 18.00.**

Lielā Gavēņa laikā:

Rūgtās asaras: svētdienās 10.00

**Krustaceļš: piektdienās - pēc vakara sv. Mises
plkst. 18.30.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00

18:00

Sestdienās:

8:00

17:00

Svētdienās:

9:00

11:00 (Summa)

18:00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00

11:00 (Summa)

18:00 (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*